

Đề gồm 1 trang

Ngày 3 tháng 6 năm 2022

Thời gian: 120 phút (không kể thời gian giao đề)

PHẦN I (6 điểm) Dưới đây là một phần trong sáng tác của nhà văn Nguyễn Thành Long:

“ - Hồi chưa vào nghề, những đêm bầu trời đen kịt, nhìn kĩ mới thấy một ngôi sao xa, cháu cũng nghĩ ngôi sao kia lẻ loi một mình. Bây giờ làm nghề này cháu không nghĩ như vậy nữa. Và, khi ta làm việc, ta với công việc là đôi, sao gọi là một mình được? Huống chi việc của cháu gắn liền với việc của bao anh em, đồng chí dưới kia. Công việc của cháu gian khổ thế đấy, chứ cất nó đi, cháu buồn đến chết mất. Còn người thì ai mà chả "thèm" hớ bác? Mình sinh ra là gì, mình đẻ ở đâu, mình vì ai mà làm việc? Đấy, cháu tự nói với cháu thế đấy...”

(Sách giáo khoa Ngữ Văn 9, tập 1, NXB Giáo dục)

Câu 1. (1.0 điểm) Đoạn trên được trích từ văn bản nào? Nêu năm sáng tác và thể loại của văn bản ấy? Em hãy kể tên một văn bản đã học trong chương trình Ngữ văn lớp 9 có cùng thể loại?

Câu 2. (1.0 điểm) Câu văn “Mình sinh ra là gì, mình đẻ ở đâu, mình vì ai mà làm việc?” xét theo mục đích nói thuộc kiểu câu nào? Mục đích nói của câu văn ấy là gì?

Câu 3. (0.5 điểm) Qua những lời tâm sự của nhân vật anh thanh niên ở trong đoạn trích trên, em hiểu được điều gì về nhân vật?

Câu 4. (3.5 điểm) Từ đoạn văn trên kết hợp với những hiểu biết của em về tác phẩm, hãy viết một đoạn văn khoảng 10-12 câu theo phép lập luận Tổng hợp - Phân tích - Tổng hợp để làm rõ: **tình yêu công việc và tình yêu cuộc sống của nhân vật anh thanh niên**. Trong đoạn có sử dụng một câu phủ định và phép thế để liên kết câu (gạch dưới từ ngữ dùng làm phép thế, câu phủ định và chú thích rõ).

PHẦN II (4 điểm) Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

NGƯỜI ĂN XIN

Một người ăn xin đã già. Đôi mắt ông đỏ hoe, nước mắt ông giàn giụa, đôi môi tái nhợt, áo quần tả tơi. Ông chìa tay xin tôi.

Tôi lục hết túi nọ đến túi kia, không có lấy một xu, không có cả khăn tay, chẳng có gì hết. Ông vẫn đợi tôi. Tôi chẳng biết làm thế nào. Bàn tay tôi run run nắm chặt lấy bàn tay run rẩy của ông:

- Xin ông đừng giận cháu! Cháu không có gì cho ông cả.

Ông nhìn tôi chăm chăm, đôi môi nở nụ cười:

- Cháu ơi, cảm ơn cháu! Như vậy là cháu đã cho lão rồi.

Khi ấy tôi chợt hiểu ra: cả tôi nữa, tôi cũng vừa nhận được một cái gì đó của ông.

(Theo Tuốc-ghê-nhép)

Câu 1. (0.5 điểm) Em hãy xác định phương thức biểu đạt chính của văn bản?

Câu 2. (0.5 điểm) Vì sao ông lão không nhận được gì từ cậu bé nhưng ông vẫn nói: Cháu ơi, cảm ơn cháu! Như vậy là cháu đã cho lão rồi.

Câu 3. (1.0 điểm) Em hãy xác định một biện pháp nghệ thuật trong câu văn in đậm và nêu tác dụng.

Câu 4. (2.0 điểm) Câu chuyện cho thấy một cách ứng xử thật đẹp của cậu bé, tiếc rằng trong cuộc sống ta còn thấy nhiều hành vi ứng xử thiếu văn minh, lịch sự nơi công cộng. Dựa vào hiểu biết của em về cuộc sống, hãy viết một đoạn văn khoảng 2/3 trang giấy thi nêu suy nghĩ của em về vấn đề trên.

Hết